

[Aksel Larsen.]

ved vi ikke. Vi kan kun henholde os til, at det ærede medlem fru Lis Groes på Dansk Kvindesamfunds møde har stemt for en resolution, hvori det siges, at man er ganske sikker på, at samtlige partier lyver, når de påstår at de vil ophæve sambeskatningen, hvorpå hun et par dage senere her i folketinget siger, at hun hjerteligt takker regeringen, fordi socialdemokratiet i hvert fald ville ophæve sambeskatningen. Men sådan er der altså så meget.

Dernæst det, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen bragte ind i debatten, kildeskatten. Det ærede medlem sagde, at ude i befolkningen var der almindelig glæde over, at vi i dette år ville få et forslag fra regeringen om kildeskattens indførelse. Jeg tror, der ude i befolkningen er meget store forventninger til kildeskattens indførelse, men jeg tvivler på, at der ude i befolkningen er store forventninger til, at der kommer et kildeskatteforslag fra regeringen i løbet af denne vinter eller det kommende forår; men når det ærede medlem hr. Peter Nielsen siger det så bestemt, må vi vel forsøge, om vi endnu kan opretholde et ganske beskedent håb. Og så vil jeg tillade mig at minde det ærede medlem om, at det alvorligste argument for kildeskattens nødvendighed og nyttighed, som han anførte i den lille røde pjece, der blev delt ud i dette land under valgkampen, var, at hvis man fik indført kildeskat, behøvede man ikke at komme med ekstraordinære afgiftslove, når staten manglede penge, for så kunne man simpelt hen sætte kildeskatteprocenten i vejret. Ja, hvis man skal tage hensyn til det væsentlige argument, bliver man straks mindre begejstret for kildeskatteideen, end man ellers ville være. Men altså, jeg bekender, at jeg kun har et meget spinkelt håb om, at regeringen vil opfylde det løfte, den har givet, om at vi skal få et kildeskatteforslag, men når det ærede medlem hr. Peter Nielsen siger det med en sådan styrke, som han har gjort, kan jeg vel ikke helt opgive håbet. Jeg vil imidlertid ikke støtte det ærede med-

lem og gå ud til befolkningen og sige, at den kan være aldeles sikker på, at det kommer.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at vi meget gerne vil være med til at behandle dette forslag, at vi ved, at det ikke behøver at blive behandlet hurtigt, for det skal først være færdigt i løbet af foråret, og vi håber, det lykkes under udvalgsbehandlingen og i forbindelse med anden og tredje behandling at få det gjort bedre, end det er fra regeringens hånd. Vi ved i hvert fald, at det må være muligt at få det gjort adskilligt mere realistisk, end det er i øjeblikket.

Johan Asmussen: Når man ser på socialdemokratiets system med problemerne i de senere år i almindelighed og i tiden efter valget — hvor partiet er blevet alene på taburetterne — i særdeleshed, kan man komme til at mindes de kendte ord fra et af apostlen Paulus' breve — jeg ved ikke, om den højtærede formands tilladelse her er nødvendig til et meget kort citat: det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke; eftersætningen om det onde, som jeg ikke vil, skal jeg i denne forbindelse lade ligge. Hvis man tør udbygge apostlens ord lidt, kunne man sige: det, som jeg ved jeg burde gøre, fordi jeg er blevet klar over, at det ville være godt og rigtigt, det gør jeg ikke, for det tør jeg ikke, jeg tør ikke gå til makronerne. Jeg tænker bl. a. på landbrugets strukturproblem, på en konstruktiv, omfattende og realitetsbetonet angriben af boligspørgsmålet, på afskaffelsen af grundstigningsskylden — dér synes der nu at være en lysning i sigte — og jeg tænker ikke mindst på det fra alle kanter opdukkende spøgelse over alle spøgelser: den gennemgribende skattereform.

Nu står vi her med en af de årlige gengangere, udskrivningsloven, og med finansloven stående i baggrunden som et bjerg indhyllet i tåger af forbehold og forudsætninger, som vi ved ikke kan opfyldes, her står vi nu med udskrivningsloven, en indtil forveksling og i realiteten tro kopi af sin forgænger. I årevis har der nu fra alle kan-